

Алекс Робов - Вдигни ми

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Звъня ти, вдигни ми
отпред съм, отвори ми.
Защо ли преглъщам
в живота всичко се връща.

Помниш ли като нямахме пари
бяхме само аз и ти най-щастливите ни дни.
Лъжливи истини вече е живота ни
пак ли сам говоря си, не, не чуваш ли?

Звъня ти, вдигни ми...

[Припев:]

Кой ще е като мен да те дразни
кой на теб ще ти говори с думите празни.
По тебе кой така ще умира
и като мен ще те разбира?
Кой ще е във връзки нетрайни
с кой ли ще споделяш само малките си тайни.
Кой те обича и кой ще те мрази
кой по телефона всичко може да ти каже?

Звъня ти, вдигни ми...

Звъня ти, вдигни ми
ще пиша отговори ми.
За стръкче надежда
живот къде ме отвеждаш?

Помниш ли много малки сме били
бързо времето лети, с него ти се промени,
но само запомни колелото се върти
пак ли сам говоря си, не, не чуваш ли?

Звъня ти, вдигни ми...

[Припев:]

Кой ще е като мен да те дразни
кой на теб ще ти говори с думите празни.
По тебе кой така ще умира
и като мен ще те разбира?
Кой ще е във връзки нетрайни
с кой ли ще споделяш само малките си тайни.
Кой те обича и кой ще те мрази
кой по телефона всичко може да ти каже?

Звъня ти, вдигни ми...

[Припев]

Звъня ти, вдигни ми...